

ת"פ 51283/10/17 - מדינת ישראל נגד יוסף ג'בר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51283-10-17 מדינת ישראל נ' ג'בר

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף ג'בר

הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' ניצנית פזואלו

ב"כ הנאשם: עו"ד וסים דכוואר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום בעבירות פירוק חלקים מרכב והחזקת כלי פריצה.

ביום 19.6.16 בשעה 16:50 הגיע הנאשם עם שני אחרים לחניית מלון בקרית יערים. הנאשם יצא מהמושב האחורי של הרכב בו הגיע למקום ובידו מברג. הנאשם ניגש לרכבו של המתלונן, שבר את כיסויי הפלסטיק הקדמי של הרכב המכסה את הרדיאטור. הנאשם לא השלים את פירוק החלק מרכבו של המתלונן, אך השלושה עזבו את המקום. סמוך לשעה 18:50 באותו היום חזר הנאשם למקום יחד עם האחרים, יצא מרכבו, ניגש לרכבו של המתלונן והמשיך בפירוק החלק האמור. כשהשלים את הפירוק, לקח עמו את החלק שפירק, עזב יחד עם האחרים את המקום ובהמשך הרכיב את החלק המפורק ברכבו שלו.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שמתחיל ומסתיים במאסר בעבודות שירות ולגזור עליו עונש ברף הבינוני של המתחם, תוך שהדגישה את התכנון שהיה כרוך בביצוע העבירה וההתמדה שגילה הנאשם כששב פעמים למקום לצורך פירוק החלק שנלקח מרכבו של המתלונן.

3. ב"כ הנאשם טען, כי החלק שאותו פירק הנאשם מרכבו של המתלונן הוא פס קישוט, שאף הוחזר למתלונן לאחר מעשה, הדגיש את הודאתו של הנאשם ולקיחת האחריות ואת העובדה כי מאז האירוע לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות, וביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין אי הרשעה לבין מאסר בעבודות שירות, ולגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה מרתיע.

4. חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוכנה בעניינו של הנאשם מלמדת כיה נאשם כשיר לרצות עונש זה.

דין והכרעה

5. העבירות שביצע הנאשם פוגעות בזכות הקניין של בעל הרכב. במקרים מסוימים פירוק חלקים מרכב עשוי לפגוע גם בבטיחות הנסיעה בו, ואולם במקרה דנן לא הייתה פגיעה כאמור, שכן אין חולק, כי החלק שאותו פירק הנאשם מרכבו של המתלונן נועד לקישוט בלבד ולא לתפעול או לבטיחות הרכב.

6. מתוך תיאור העובדות שבהן הודה הנאשם עולה כי מדובר בעבירות מתוכננות, שהנאשם גילה התמדה ונחישות ביחס לשאיפתו להשלימן. הנאשם לא השלים את פירוק החלק בביקורו הראשון במקום, ושב למקום מאוחר יותר על מנת לסיים את המלאכה שהחל בה. העובדה כי הנאשם לווה בשני אחרים מהווה אף היא נסיבה מחמירה.

7. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת, כי בגין מעשים דומים הוטלו עונשים מגוונים, החל ממאסר מותנה קנס ופיצוי למתלונן (ראו למשל ע"פ (תל-אביב) 57800-05-15 **נאור שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.7.15)), לעיתים אף בהסכמת המאשימה (ראו למשל ת"פ (שלום ירושלים) 17596-05-10 **מדינת ישראל נ' עסאם עבאסי ואח'** (פורסם בנבו 25.1.11); ת"פ (שלום ראשל"צ) 1050/09 **מדינת ישראל נ' גיא מזרחי** (פורסם בנבו 20.7.10)) ועד מאסר בפועל שיכול וירוצה גם בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית (ראו למשל רע"פ 7787/13 **ראמי מסראווה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.2.14); רע"פ 8655/11 **אלעוברה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.11.11); עפ"ג (חיפה) 65841-03-16 **שצרבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 19.5.16); ת"פ (י-ם) 4940/07 **מדינת ישראל נ' נואף אבו אלהווא** (פורסם בנבו 22.4.09); ת"פ (שלום ראשל"צ) 11038-07-12 **מדינת ישראל נ' עסאם אמטיר ואח'** (פורסם בנבו 15.10.12)).

8. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר מותנה בצירוף קנס ופיצוי למתלונן ומגיע עד למאסר קצר, שיכול וירוצה גם בעבודות שירות ולצדו מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

9. הנאשם בן 23 ולו הרשעה קודמת אחת בעבירות שוד בנסיבות מחמירות וסיוע לשוד בנסיבות מחמירות, שבגין נגזר דינו בשנת 2014 לעשרים וחמישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה. הרשעתו הקודמת של הנאשם היא בעבירות חמורות לאין שיעור מהעבירות שבהן הורשע כעת. עם זאת, העובדה כי גם עונש מאסר ממושך שאותו ריצה לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירה נוספת, אף אם קלה יותר, מלמדת על הצורך לשקול בעניינו של הנאשם שיקולי הרתעה אישית.

10. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות ראשונה בכתב האישום מבלי שהובטח לו דבר, ואת קבלת האחריות על המעשים שיש בצידה של הודיה זו.

11. עוד שקלתי לזכות הנאשם את העובדה כי החלק שפורק ממכוניתו של המתלונן הוחזר לו.

12. לנוכח האמור לעיל מצאתי לגזור את עונשנו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, החל מיום 8.4.18.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירה לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977 מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירה לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977 מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.18.

ה. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1 בכתב האישום בסך 300 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.18.

13. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.